

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels Drets Humans

Queixa 2502371
Matèria Serveis públics i medi ambient
Assumpte Disconformitat amb ubicació de zona d'esplai caní

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Tramitació de la queixa

1.1. El 16/06/2025, la persona promotora de l'expedient va presentar una queixa en què manifestava la seua reclamació per les molèsties que, per sorolls, patix a conseqüència de la instal·lació i el funcionament d'una zona d'esplai caní en el carrer Onda de la Ciutat de Castelló de la Plana, enfront de la vivenda on residix.

En este sentit, la interessada exposava en el seu escrit de queixa:

Fa molt de temps que porte al barri i des de que van crear la zona d'esparciment caní he estat demanant a l'Ajuntament la normativa urbanística que regula la seua creació . Mai vaig obtenir resposta. Ho vaig sol·licitar per mitjà de l'Administrador de la finca, i tampoc ho vam aconseguir. Al començament de les obres es va traslladar a la cera d'enfront on han llevat zona de joc dels xiquets i zona verda d'arbust perquè els gossos es feien mal amb les plantes.

El soroll és insuportable, sempre hi ha baralles de gossos, gossos que lladren als amos per a que els tiren les pilotetes, gossos que lladren als gossos que passen pel carrer o gossos que lladren a les persones que passen, i els amos com si res. He cridat a la policia en varies ocasions i l 'última vegada em van dir que si els gossos estaven dins del tancat de la zona, que ells no podien fer res.

Per favor, no em queixe de les olors, perquè ho netegen sovint, encara que quan fa calor és insuportable, ens queixem del soroll . Tenen dret els gossos de córrer, cagar, pixar i lladrar, com a éssers vius que són, però en un espai fora de les vivendes, en una zona apartada per a que no molesten.

A més a més tinc una filla amb migranyes basilar amb aura, té 11 anys i té crisis sovint i és una tortura.

Un poc de sentit comú, no deixem jugar als xiquets a les placetes amb pilota, es demana respecte als veïns per al descans... el descans diurn també és important ... i front a açò no puc cridar a la policia perquè estan lladrant dins del tancat en l'horari que pertoca

La interessada va aportar una còpia de l'escrit presentat davant de l'Ajuntament de Castelló de la Plana sobre esta qüestió, en data 23/09/2024, i indicava que no havia rebut una resposta sobre això.

1.2. El 25/06/2025, admesa la queixa a tràmit, es va requerir a l'Ajuntament de Castelló de la Plana que remetera al Síndic de Greuges un informe, per a la qual cosa se li va concedir el termini d'un mes, sobre «la resposta donada a la persona interessada; en el cas que esta no s'haguera produït encara, ens oferirà informació sobre les causes que han impedit complir amb l'obligació de contestar l'escrit presentat i les mesures adoptades per a remoure estos obstacles, amb indicació expressa de la previsió temporal existent per a l'emissió de la resposta citada».

Així mateix, sol·licitàvem que ens informara sobre «les mesures adoptades per a contrastar les molèsties denunciades per la interessada i, si es confirmen, sobre les mesures implementades per a pal·liar els sorolls que s'estan produint».

1.3. El 22/07/2025 es va registrar l'informe remés per l'Administració. En este informe s'exposava:

En la Unitat de Reclamacions i Suggeriments (URIS) ens consten una incidència interposada per la ciutadana (...)

- Incidència 10604 - entrada en la URIS per Seu Electrònica amb núm. registre entrada 2024-E-RE-59702 el 23 de setembre de 2024, en nom de (...) amb DNI (...). Se li obri l'expedient de Gestiona 62833/2024.

En aquesta instància la ciutadana sol·licita:

“que la veu de veïnat que no tenim gossos també siga escoltada. Si la normativa, a la que sempre hem demanat i mai se'ns ha facilitat, indica que pot estar ahí, endavant, però sembla que no hi ha cap normativa i el soroll que es crea a totes hores durant tots els dies de la setmana es pot evitat sempre i quan es trasllade a altre lloc més lluny de les vivendes. En definitiva, el que sol·licite, és que s'escolte als veïns que tenim xiquets menuts i que necessiten descansar. També es sol·licita que aquest missatge arribe al senyor (...), Regidor de Sanitat, i al senyor (...), regidor de Seguretat Ciutadana, que a més és el president del Districte.”

Es respon a la ciutadana el dia 3 d'octubre de 2024 amb registre d'eixida 2024-S-RE-54141, mitjançant notificació electrònica per la seu municipal la següent resposta:

“En primer lloc li demanem disculpes per la situació que ens trasllada. Li hem remés la mateixa al departament responsable i des de la Unitat de Salut Pública ens comuniquen que s'ha donat trasllat del seu escrit al Regidor de Salut Pública i al Regidor de Seguretat Ciutadana per al seu coneixement i valoració. Volem traslladar-li que agraïm la seua col·laboració per millorar la ciutat.

Consta en l'expedient el justificant de rebuig en Seu electrònica 2024-S-RE-54141 amb data 15/10/2024.

Fundaments jurídics

Reglament pel qual es regula les Reclamacions o Queixes i Suggeriments dels serveis en l'àmbit de l'Administració de l'Ajuntament de Castelló de la Plana de data 24 de gener de 2008 ha sigut publicat en el BOP de Castelló núm 52 de 26 d'abril de 2008.

Conclusió:

La reclamació ha sigut resposta per la unitat administrativa de Reclamacions i Suggeriments dins del període de resposta menor als vint dies de conformitat amb el que es preveu en article 9 del Reglament regulador de les Reclamacions o Queixes i Suggeriments de l'Ajuntament de Castelló de la Plana

1.4. El 22/07/2025, el Síndic va remetre l'informe de l'Administració a la persona interessada perquè presentara al·legacions durant el termini de deu dies hàbils. No obstant això, no tenim constància que la ciutadana haja verificat este tràmit.

2 Conclusions de la investigació

El present expedient de queixa es va iniciar per la possibilitat que s'haguera afectat el dret de la persona interessada al fet que les administracions públiques tracten els assumptes que l'afecten en un termini raonable, en el marc del dret a una bona administració (article 9 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana).

Tal com s'ha exposat, l'objecte del present expedient de queixa es va centrar en les molèsties que la interessada manifesta que patix a conseqüència del funcionament d'una instal·lació municipal d'esplai caní, situada en els voltants de la vivenda on residix.

Amb esta situació, la interessada es va dirigir a l'Ajuntament de Castelló de la Plana, responsable d'esta instal·lació i de supervisar el seu correcte funcionament, per a exposar el problema que patix i sol·licitar l'adopció de mesures correctores per a erradicar les molèsties que s'hi generaven.

De la lectura de l'informe emés s'aprecia que l'única resposta que va rebre va ser que la seua queixa es traslladava a la regidoria responsable d'esta instal·lació «per al seu coneixement i valoració».

A partir d'estos fets, l'Administració local conclou que ha complit amb el seu deure de donar resposta a la reclamació de la persona interessada «dins del període de resposta menor als vint dies».

No podem admetre este raonament.

La raó és que considerem que resulta evident que l'emissió d'una resposta en la qual simplement s'indica que s'ha donat tràmit a una sol·licitud d'un veí, però sense pronunciament sobre l'objecte d'esta reclamació, no constituïx la resposta expressa, congruent i motivada que la persona interessada té dret a rebre.

Quan un veí, observant els tràmits que li imposa la legislació de procediment administratiu, es dirigix a una administració pública, té dret a rebre en els terminis legalment establits una resposta expressa que, de manera motivada, es pronuncie sobre l'objecte de la seua sol·licitud i que expose els raonaments que porten l'Administració a adoptar la decisió que se li trasllada, de manera que la persona pugua conèixer-los i, en cas de discrepància, pugua rebatre'ls mitjançant l'exercici de les accions de defensa que li corresponen.

Només mitjançant l'emissió d'una resposta que reunisca estos requisits pot afirmar-se que la persona ha sigut atesa com cal per l'administració pública actuant i que esta ha complit amb les exigències que es deriven dels drets a una bona administració (article 9 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana) i de defensa (article 24 de la Constitució).

El contrari, no obstant això, conduïx a situacions de mala administració i col·loca la persona interessada en una indeguda, injustificable i no tolerable situació d'indefensió.

Quant a esta falta de resposta als escrits presentats per la persona interessada, cal recordar que l'article 21 (Obligació de resoldre) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, és clar quan assenyala que «l'Administració està obligada a dictar una resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments, siga quina siga la seua forma d'iniciació».

Així mateix, esta previsió ha de ser posada en connexió amb el que s'establix en l'article 29 de la norma procedimental citada, quan assenyala que «els termes i els terminis establits en esta o altres lleis obliguen les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques competents per a la tramitació dels assumptes, així com als interessats en estos».

Per la seua banda, l'article 138 de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana és clar quan reconeix a la ciutadania el dret a «obtindre resolució expressa de totes les sol·licituds que formulen en matèries de competència de les entitats locals».

També hem de tindre present que l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix que «tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de forma equitativa i imparcial, i en un termini raonable».

La vigència d'esta disposició (en connexió amb el que estableix l'article 8 de l'esmentat Estatut d'Autonomia i l'article 41 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea) imposa a les administracions **un plus d'exigència** a l'hora d'abordar l'anàlisi dels escrits que els dirigeixen els ciutadans i donar-los resposta, en el marc **del dret a una bona administració**.

Tal com ha exposat el Tribunal Suprem en la Sentència 1667/2020, de 3 de desembre, «el principio a la buena administración (...), merced a lo establecido en el artículo 41 de la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea, ha adquirido el rango de derecho fundamental en el ámbito de la Unión, calificándose por algún sector doctrinal como uno de los derechos fundamentales de nueva generación (...)».

El Tribunal Suprem ha afirmat, en conseqüència, que «la efectividad de dicho principio comporta una indudable carga obligacional para los órganos administrativos a los que se les impone la necesidad de someterse a las más exquisitas exigencias legales en sus decisiones, también en las de procedimiento (...)» (sentència de 3 de desembre de 2020, rca. 8332/2019: ECLI:ES:TS:2020:4161).

Com s'ha assenyalat, este dret a una bona administració es conforma així com un dret bàsic i essencial de la ciutadania valenciana, que s'integra, com a mínim, pels drets de la persona al fet que les administracions públiques atenguen en un termini raonable les peticions que esta els formule, donant-los una resposta expressa i motivada, de manera que el ciutadà puga conèixer en tot moment quina és la posició de l'administració implicada respecte del seu problema, per a, en cas de discrepància, poder exercir les accions de defensa dels seus drets que estime més adequades.

El que no té cabuda en cap cas és que, davant d'una petició formulada per la persona interessada que s'ajusta als requisits exigits legalment, l'Administració no oferisca una resolució o emeta una resolució sense la justificació adequada que permeta al sol·licitant entendre els motius pels quals l'Administració ha adoptat la resolució citada.

Finalment, considerem necessari destacar que l'article 33.2.c de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges, el faculta per a instar les administracions públiques a «resoldre, en temps i en forma, les sol·licituds presentades i els recursos plantejats en el seu àmbit competencial».

Respecte del problema de fons exposat per la persona interessada (molèsties per sorolls derivats del funcionament de la instal·lació de referència), hem de recordar que l'article 12 de Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, estableix que «cap activitat o instal·lació transmetrà a l'ambient exterior nivells sonors de recepció superiors als indicats en la taula 1 de l'annex II en funció de l'ús dominant de la zona».

L'article 62 d'esta mateixa llei habilita l'Ajuntament per a ordenar la suspensió immediata del funcionament de la font pertorbadora fins que siguen corregides les deficiències existents.

Per part seua, l'article 54 (Actuació inspectora) de la norma analitzada estableix que la facultat inspectora de les activitats subjectes a esta llei correspon als ajuntaments i als diferents òrgans de l'Administració autonòmica competents per raó de la matèria.

Arribats a este punt, convé recordar que les molèsties acústiques, com ja ha tingut ocasió d'afirmar el Tribunal Constitucional, en les sentències de 23 de febrer de 2004 i de 24 de maig de 2001, generen conseqüències perniciosos per a la salut de les persones que afecten greument la seua qualitat de vida:

En efecto, el ruido puede llegar a representar un factor psicopatológico destacado en el seno de nuestra sociedad y una fuente permanente de perturbación de la calidad de vida de los ciudadanos. Así lo acreditan, en particular, las directrices marcadas por la Organización Mundial de la Salud sobre el ruido ambiental, cuyo valor como referencia científica no es preciso resaltar. En ellas se ponen de manifiesto las consecuencias que la exposición prolongada a un nivel elevado de ruidos tienen sobre la salud de las personas (v. gr., deficiencias auditivas, apariciones de dificultades de comprensión oral, perturbación del sueño, neurosis, hipertensión e isquemia), así como sobre su conducta social (en particular, reducción de los comportamientos solidarios e incremento de las tendencias agresivas).

Desde la perspectiva de los derechos fundamentales implicados, debemos emprender nuestro análisis recordando la posible afección al derecho a la integridad física y moral. A este respecto, habremos de convenir en que, cuando la exposición continuada a unos niveles intensos de ruido ponga en grave peligro la salud de las personas, esta situación podrá implicar una vulneración del derecho a la integridad física y moral (art. 15 CE). En efecto, si bien es cierto que no todo supuesto de riesgo o daño para la salud implica una vulneración del art. 15 CE, sin embargo cuando los niveles de saturación acústica que deba soportar una persona, a consecuencia de una acción u omisión de los poderes públicos, rebasen el umbral a partir del cual se ponga en peligro grave e inmediato la salud, podrá quedar afectado el derecho garantizado en el art. 15 CE.

Així les coses, no ens cansem de repetir que els tribunals de Justícia han declarat reiteradament que els sorolls incidixen perniciosament sobre el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili (art. 18.1 de la Constitució) i els drets constitucionals a la protecció de la salut (art. 43), a un medi ambient adequat (art. 45) i a un habitatge digne (art. 47), per la qual cosa resulta totalment ineludible la seua ferma protecció per part dels poders públics (per totes, les sentències del Tribunal Constitucional de 24 de maig de 2001 i de 23 de febrer de 2004, i sentències del Tribunal Suprem de 23 de febrer de 2001, 26 d'abril de 2003, 19 d'octubre de 2006, 12 de novembre de 2007, 13 d'octubre de 2008, 5 de març de 2012, 17 de desembre de 2014, 13 de juny de 2017 i 31/10/2019).

3 Consideracions a l'Administració

Per tot això, formulem a l'**Ajuntament de Castelló de la Plana** les consideracions següents:

1. **RECORDEM EL DEURE LEGAL** de contestar en el termini legalment establert, expressament i motivadament, als escrits que els interessats presenten davant d'eixa administració pública, d'acord amb el que es preveu en l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la legislació concordant, en el marc del dret a una bona administració.
2. **RECOMANEM** que, si no ho haguera fet ja, emeta una resposta expressa, congruent i motivada a l'escrit presentat per la persona interessada en data 23/09/2024, que aborde i resolga totes i cada una de les qüestions que s'hi exposen i que se li notifique la resolució que s'adopti, amb expressió de les accions que pot exercir en cas de discrepància amb el seu contingut.
3. **RECOMANEM** que, en este sentit i en el marc de les competències inspectores que li corresponen, s'adopten amb rapidesa i determinació totes les mesures que siguin necessàries per a determinar la realitat de les molèsties que s'han denunciat per la interessada per la contaminació acústica i les males olors, derivades del funcionament de l'activitat de referència.
4. **RECOMANEM** que, si es constata la realitat d'estes molèsties i en el marc de les seues competències, la citada administració local adopte les mesures que calguen per a erradicar-les i aconseguir el ple respecte dels drets de la promotora de la queixa i dels altres veïns afectats.

Segons la llei que regula esta institució, les administracions a les quals van dirigides les nostres consideracions estan obligades a enviar-nos, en el termini màxim d'un mes, un informe on manifestaran si accepten estes consideracions. Si les accepten, hauran d'indicar les mesures que adoptaran per a complir-les. Si no les accepten, hauran de justificar la seua resposta.

Finalment, esta Resolució es notificarà a totes les parts i es publicarà en www.elsindic.com/va/actuacions.

Ángel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana